

בעניין: X

(להלן: "התובע")

- נ ג ד -

מועדון הכדורגל T

ו- Y

(להלן: "הנתבע")

פסק דין

1. תיק זה הינו אחד מהתיקים הטעונים, אשר הגיעו אליי במסגרת טיפולי בתיקי בוררות.
2. ענייננו בשחקן כדורגל כבן 23, אשר בקיץ 2013, בעת היותו חייל בשירות סדיר, עבר ממועדון הכדורגל, --, לאגודה הנתבעת, בתמורה לסכום של --ש, אשר שולם בגין העברתו.
3. לטענתו, ויתר התובע על זכויות שהגיעו לו, ובעצם לא קיבל דבר בגין אותה ההעברה, כפי האמור לעיל, והכול משום רצונו לעבור למועדון, שבו חפץ לשחק.
4. ייאמר כאן, כי לגבי דידי אינני מייחס כל חשיבות לנושא ויתורו של התובע, באותה העת, על זכויות כלכליות שהגיעו לו, כטענתו, באשר אינני רואה כל קשר בין הדברים הללו לעיקרה של התביעה שבפני.
5. כך או כך, עם העברתו של התובע מ- ל- T, נכרת בין הצדדים, ביום 30 ביולי, 2013, הסכם אשר התייחס ל-4 עונות משחקים:

2013/2014 – 2014/2015 – 2015/2016 – ו- 2016/2017.

6. עותק ההסכם צורף לכתב התביעה, כנספח א' (וייקרא להלן, לשם הקיצור: "ההסכם").
- על פניו נראה, כי ההסכם הנ"ל נתן ביטוי נאות לכוונת הצדדים, בעת שנחתם ונכרת, ואין כל משמעות בעיני לעניין גובה הסכומים שהשתכר התובע באגודה, באשר נקל לשער כי סכומים אלה הניחו את דעתו לעת החתימה.

7. הדברים שלעיל נכתבים שעה שנתברר בדיעבד, כי התובע, אשר הגיע לאגודה הנתבעת כשחקן שוליים, מצא עצמו, ברבות הימים, כשחקן מפתח, מהטובים שבקבוצת הכדורגל, וככל הנראה גם אחד הטובים בארץ. לדבר זה תהא משמעות בפיסקתי להלן.
8. לתמיכה בגרסאות התובע, הובאו בפני למתן עדות וחקירה נגדית על תצהיריהם: התובע X וסוכניו, A ו B.

גרסת התובע:

9. השחקן התובע, כפי הצהרותיו בפניי, מילא אחר הוראות ההסכם, וחרף מעמדו המשודרג, אף לא ביקש, כפי המתואר על ידו, את הטבת תנאיו.
10. בעליל ברור, כי התובע, נשא עיניו, לסיומה של עונת המשחקים הבאה, 2016/17, באשר עם סיומה, אמור התובע להיות "שחקן חופשי", הפונה לכל קבוצה שיחפוץ, בלא כל התנאות, או סייגים, מצד קבוצתו הנוכחית.
11. אלא שאז, בנסיבות שהתרחשו עוד בעונת המשחקים הנוכחית, אליבא דהשחקן התובע, השתנו פני הדברים, השתנתה גם מגמת פניו של הנתבע כלפיו.
12. לטענת התובע, ביצע המועדון הנתבע, בעונת המשחקים הנוכחית, פעולות כעורות, פוגעות ומשפילות, כלפיו, אך משום אי רצונו לחתום על הסכם מחייב לשנים נוספות, כרצון בעלי הנתבע.
- מכאן ואילך חזה התובע, כדבריו, בהתנכלות כלפיו, בהכפשת שמו, בהסתת קהל האוהדים כנגדו, בהרשעתו בהליכים משמעותיים בלתי נאותים, על לא עוול בכפו, ועוד כיו"ב דברים, כולם כאחד פוגעים ומשפילים.
13. התנהלות המועדון, כפי המתואר לעיל, נעשתה, לגרסת התובע, משום הרצון להכניעו, על מנת שיחתום על ההסכם שהוצע לו על ידי בעלי המועדון הנתבע, כפי שעוד יפורט להלן.
14. בפרטי פרטים, תיאר השחקן התובע, בתצהירו, אשר הוגש כעדות ראשית, את עוללות הדברים, אשר תחילתן ביום 3.3.2016, בעת ש Y, הבעלים של המועדון (להלן: "Y" או "Y"), תבע מהתובע כי יחתום על הסכם, המאריך את תקופת ההתקשרות בין הצדדים לעונות משחקים נוספות, בתמורה לשכר בן -- נטו, לכל עונת משחקים.
15. התובע, בהתייעצות עם הוריו ועם סוכנו, הודיע ל Y כי אין ברצונו לחתום על ההסכם המוצע, בתקופה הנוכחית, ומרגע שהביע את סירובו כאמור, החל המועדון, לטענתו, בהפעלת מסכת התעמרות כוחנית כנגדו.

16. קראתי ושמעתי את טענותיו במכלול של התובע, המתייחסות להסתעפויות דברים שבצד התנהלות המועדון כלפיו, בתוך כך אף שמע התובע, לגרסתו, מ, כי "לא יראה מגרש עד סוף העונה".
17. הדברים האמורים לעיל קיבלו משנה תוקף בעדותו של סוכן השחקן, A, שגם הוא תמך את דבריו בתצהיר ונחקר בפני בחקירה נגדית על תצהירו.
18. כפי טענותיו בפני, משעמד התובע על דעתו שלא לחתום על הסכם נוסף, הוחרפו עמדות המועדון הנתבע כלפיו, ורק כאשר הוגשה התביעה לבוררות בתיק זה, שונתה גישתו של המועדון, ומגמת ההתייחסות כלפי התובע קיבלה תפנית חיובית, שקופה ומאוחרת מדי, לטעמו.
19. ובפירוט יתר, מאז סירב התובע לחתום על ההסכם, כפי האמור לעיל, לא מצא עוד את מקומו בהרכב הקבוצה, וכך לא שיחק משך חמישה משחקים רצופים, עד להגשת התביעה למוסד לבוררות. ממועד זה ואילך, שותף התובע בכל המשחקים שנותרו עד לסיום עונת המשחקים.
20. לעניין זה, הקשור בהיעדרותו מהמשחקים, כפי האמור לעיל, פירט התובע את הסיפור על אודות פציעתו הקלה, כדבריו, בעת ששיחקה קבוצתו נגד קבוצת --, פציעה שגררה אחריה השעיה ממשחקים, בטיעון כוזב, לטענת התובע, של מצב רפואי, המצדיק השעיה שכזו.
21. אובייקטיבית, ברור לי כי אם אקבל את גרסת השחקן, כי לא היה כל מקום להשעייתו בגין נסיבות רפואיות, וכי העמדתו פעמיים בטיעוני סרק, בפני ועדות המשמעת של האגודה, הייתה כדי "להקשות עליו את החיים" ולהתעמר בו, ואם אמנם נאמרו הדברים כלפיו, מצידו של Y, כדבריו, ש"לא יראה מגרש עד סוף העונה", לרבות התראה לסוכנו, המכוונת ל"יבושו של התובע בעונת המשחקים הבאה". כי אז, נקל לשער שישפיעו הדברים על מסקנתי הסופית בתיק זה.
22. והיפוכם של דברים ראוי אף הוא לציון. אם אכן צודקת האגודה, כי מאומה, מאשר העידו בפני עדי התביעה, לא התרחש כלל, והשחקן התובע "שם נפשו בכפו", בעת שעלה למגרש הכדורגל בטרם החלים, ולפני שקיבל אישור מוצדק להחלמתו המלאה, ואך הדאגה לשלומו של השחקן היא שעמדה לנגד עיני הנתבע, כי אז בהחלט יכול, ששונים יהיו פני הדברים בהחלטה שאתן.

ומכאן לגירסת הנתבע :

23. הנתבע, שלל את תביעתו של התובע מכל וכל.
24. לטענת הנתבע, מופרכות הן טענות התובע, חסרות כל בסיס, אף נעדרות יסוד משפטי, גם עובדתי.

25. סיבתה של התביעה, טוען הנתבע, נעוצה כל כולה, במרחבי תמרון שקרי של התובע, כמאוויו סוכניו, ובהשפעתם, כתוכנית ריאליטי, המכוונת ליחסי ציבור והפעלת לחץ על הנתבע, לשחררו בעלות מינימאלית ביותר, דברים המשקפים את מהלכיו במכלול.
26. משכך, טוען הנתבע, התובע הוא זה אשר הפר את ההסכם שבין הצדדים, שעה שביצע עבירות משמעת, ולא קיים את הוראות המועדון, אף ראה להפיץ בדותות לאמצעי התקשורת השונים, ולא מילא אחר הוראות הצוות הרפואי של המועדון.
27. בנסיבות הללו הועמד התובע פעמיים בפני ועדת המשמעת של הנתבע, הורשע ונענש.
28. משום האמור לעיל, כמו גם הטיעונים הנוספים אשר הובאו בפני, ואשר יצוינו להלן, טוען הנתבע כי דין התביעה להידחות, באשר הנתבע לא הפר את ההסכם עם התובע, לא העבירו מסע התעללות, לא הכפשות, אף לא הורה להתעלל בו, ואין התובע זכאי, לכל סעד שהוא, לא כל שכן סעד שעניינו ביטול ההסכם.
29. להצדק טענותיו בפני, התייחס הנתבע, בין היתר, להסכם אשר נכרת בין הצדדים. בצד אזכור מפורש למחויבות אשר נטל על עצמו השחקן התובע. עוד צוינה בפני, החלטת רופא הקבוצה, בדבר אי כושרו של התובע להתאמן ושחק, לעת ההיא, בגין פציעתו, גם להחלטת מנהל הקבוצה להעמיד את התובע לדין, כפי המגיע לו. בנוסף, הוצגו בפני, במהלך דיון ההוכחות בתיק, גם בכתב הסיכומים, אסמכתאות, אשר נועדו לאשש את גרסת הנתבע.
30. כפי האמור לעיל, טוען הנתבע כי לא הפר כל הסכם עם התובע. ואין לו כל זכות מוקנית, חוזית או אחרת, לשחרור מוקדם שלו, מהאגודה הנתבעת, לא בדרך של ביטול ההסכם הקיים, בהעדר כל הפרה מצד הנתבע, גם לא בדרך של קביעת "תג מחיר", שאינו מצוי בסל הכלים של הבורר היושב בדין.
31. עמדותיו של הנתבע התמקדו בטעון, שלפיו ענייננו בתביעה מופרכת, ודווקא התובע הוא זה שהיפר את ההסכם, אשר נכרת בין הצדדים, בהפגינו חוסר משמעת בולט, לטענת הנתבע, שעה שחרף העובדה שנפגע במשחק קבוצתו, פגיעה שבעקבותיה גזרו עליו רופאי הקבוצה, שלא להתאמן ולשחק, ביכר ללכת בדרך עצמאית, קיבל חוות דעת רפואית מטעמו, והופיע לאימוני הקבוצה.
32. טען הנתבע, כי עליית השחקן להתאמן, ביום 11/3/16, חרף קביעת רופא האגודה על מנוחה מוחלטת, איחורו של התובע לשעה שזומן לבדיקה רפואית, וסירובו לשחק, למרות הוראת מאמנו, כפי המצוין בס' 35 להלן – מהווים הפרת משמעת, כפי האמור בהסכם שבין הצדדים.
33. משכך, הועמד התובע בפני שתי ועדות משמעת, זו אחר זו, ונגזר עונשו בהתאם.
34. עוד טען הנתבע, כי בעטיה של הפציעה לא שותף התובע ב-4 משחקי ליגה רצופים, ואילו במשחק החמישי, נגד --, לא שותף השחקן בגין שיקול דעת מקצועי של מאמן הקבוצה.

35. ביום 10/4/16 באימון הקבוצה, הודיע המאמן על כוונתו לשלב את התובע במשחק נגד --. השחקן, כך טוען הנתבע, ביקש שלא לשלבו בהרכב, אם ישנה כוונה לשתפו אך 5-10 דקות.

36. בהמשך שלח התובע למאמנו מסרון ביישומון WhatsApp, בזו הלשון:

"המאמן, אתה יודע שאני מכבד אותך ואוהב אותך ואני יודע שזה לא תלוי בך. אבל אני לא מוכן שידרכו עלי כאילו אני סמרטוט, ולהיכנס ל-5 דקות, שזה יגרום סתם להשפלה, רק כדי להראות שכאילו משתפים אותי. אז בבקשה, אם זה הולך להיות ככה אני מבקש שלא תלביש אותי".

37. סוף דבר, בהתייחסו לגוף התביעה, שלל הנתבע מכל וכל את גישת התובע, וגרס כאמור, כי אין קיימת כל עילה לביטול ההסכם שנכרת בין הצדדים, באשר הובהר כמוצדק נושא היעדרות התובע מהמגרשים. רוב האמירות שיוחסו לY כנגד התובע, הופרכו, לא הוצגה כל ראיה לעניין הפצת דיבת התובע בכלי התקשורת, וועדות המשמעת בעניינו היו לגיטימיות, סרט הקפטן לא נשלל מהתובע, אלא הועבר לשחקן אחר, בגין פציעתו, ובאשר לניסיון לתקוע טריז בין התובע לסוכניו, זוהי זכותו המלאה של הבעלים של הקבוצה, ואל לו לבורר להידרש לכך.

38. ענייננו אם כן, כך גורס הנתבע, בתביעה קנטרנית, מופרכת וחסרת כל יסוד עובדתי ומשפטי. קבלת התביעה, אך תעשה חסד עם התובע, חסד שאינו מגיע, וכמוה כנטילת סמכות להתערב בהחלטות הטריבוטל המקצועי של הנתבעת, אשר התקבלו כדת וכדין, בוודאי בסמכות מלאה.

39. לתמיכה בטענות הנ"ל הובאו בפניי לעדות ולחקירה נגדית:

א. Y – הבעלים של המועדון;

ב. Z – מנהל קבוצת הבוגרים ודובר המועדון;

ג. מאמן הקבוצה – המאמן;

ד. רופאי הנתבע – להלן: ד"ר J, הרופא הראשי, וד"ר G.

ה. הפיזיותראפיסט – להלן: B.

ההכרעה בדין:

40. ביכרתי לפתוח הכרעת דין זו, באשר ייחס לי הנתבע בכתב סיכומיו. אכן, צודק הנתבע באשר טען. לא אחת הבעתי דעה, כי אל לי, כבורר, לשים עצמי בנעלי גורם מקצועי במועדון כדורגל, אף לבחון את החלטותיו, כל עוד שוכנעתי כי שיקולים ענייניים, הם שהנחו את אותו הגורם בקבלת החלטתו.

41. ותנוח דעתו של הנתבע. אין בכוונתי לשים עצמי בנעלי רופאי ומאמן הנתבע, כנכתב בסיכומיו. בוודאי לא להתערב בשיקול דעתם, כל עוד אינם נגועים בשיקולים זרים. שכן, בהעדר שיקולים כאלה, לא לי להיטרד אליהם.
42. ברם, אין הדברים כפשוטם, ויש גם יוצאים מן הכלל שאליהם אתייחס בהמשך הדברים.
43. למשל, להיבט המשפטי, בכל הקשור והנוגע לוועדות המשמעת, שבפניהן הועמד התובע. **אלה, כך למדתי, משולות לטריבונל פנימי, החייב לפעול בהוגנות, ללא משוא פנים, ובלא שתושפענה מתכתיבים כאלה ואחרים.**
44. בענייננו, כדוגמא, זומן התובע, ע"י פיזיותראפיסט המועדון הנתבע, לבדיקת רופא, אשר נקבעה במתחם האימונים, לשעה 15:11. התובע הגיע, בצוותא עם נציג הצוות הרפואי, באחור של 13 דקות, אך בכניסה פגשו השניים ברופא המועדון, שהגיע אף הוא יחד עימם. (ראה עדות ד"ר J בעמ' 168 לפרוטוקול).
45. בדיעבד התברר, כי מנהל המועדון שלח לתובע הודעת טקסט, לפיה הוקדמה שעת הבדיקה לשעה 11:00. התובע, ואני מאמין לו, לא הבחין בהודעת הטקסט הנ"ל, אלא כאשר הגיע למתחם האימונים, וכאמור בשעה 11:13.
46. והנה, חרף זאת שהתובע הגיע למתחם בצוותא עם נציג הצוות הרפואי, ולמרות שבכניסה למתחם נפגש עם הרופא הבודק, ובפועל, למעשה, לא ביצע שום איחור, ראה הנתבע להעמידו בפני ועדת המשמעת של המועדון, **בגין האיחור לפגישה עם הרופא**. האם זה רציני? האם ראוי?
47. ברי לי, שאם מערכת היחסים בין הצדדים הייתה כסדרה, הרי, בהילך הרגיל של הדברים, לא הייתה עולה על הדעת העמדת שחקן בפני וועדת המשמעת, בשל זוטי דברים שכאלה, מה עוד שלא הייתה שום סיבה מוצדקת לכך.
48. גם העמדת התובע בפני וועדת המשמעת הנוספת, באצטלת משמר על בטחונו הבריאותי, אינה נקייה בעיני מספק. האם השתלשלות האירועים כולה, מתרחשת הייתה, גם אילו נאות היה התובע לתביעתו של Y לחתימה על הסכם חדש? מסופקני.
49. לעניין זה ראיתי להתייחס לגישתו עתיקת היומין (אך כל כך רלוונטית גם בימינו אנו), של בית המשפט העליון, כפי שבאה לביטוי מאזכר גם בספרו של כבוד השופט המנוח, דב לוין, (שופט בית המשפט העליון, ובעבר נשיא בית הדין העליון של ההתאחדות לכדורגל), אשר אימץ אגב את גישתה של הפסיקה באנגליה, ודוק:
- א. אין עוררין, כי חובות וזכויות של זה, הועמד לדין, בפני בית דין משמעת, צריך שתהיינה מעוגנות בתקנון משמעת כתוב, אשר מודע כולו לכל מי שתקנון זה חל עליו. לעניין זה אציין, כי לא שמעתי מפי התובע כל טענה, המתייחסת לתקנון המשמעת של הנתבעת.

ב. כב' השופט המנוח, דב לוי, נתב נתיבי הבהרה לעיקרי הצדק הטבעי, בע"א 835/93, מאיר איגנט נגד אגד בע"מ, פד"י מט' 2, 793.

**"על שלושה עיקרים עומד מושג 'הצדק הטבעי'. על זכות
הנאשם לדעת את מהות האשמה המיוחסת לו, על זכות
הנאשם שתינתן לו שעת כושר להעלות טענותיו ועל חובתו של
בית הדין לפעול בתום לב".**

50. יש לי בעיה ביישום העקרונות הנ"ל לפעולות הנתבע, בעניין נשוא תיק זה.
51. יצוין כאן, כי אף שתיק זה טמן בחובו מטען רגשי לא פשוט וטרם שנכתבו המילים שבכאן, ובעוד הבוררות בעיצומה, ביקשתי מהתובע כי ימלא את תפקידו בקבוצה נאמנה, ישחק וישקיע מעצמו, בהתעלם מהמהלך המשפטי שבכאן.
52. התובע, אכן פעל כפי בקשתי ולמיטב ידיעתי, כמי שעקב אחרי משחקי הנתבעת, אף הצליח במשימתו כשחקן, מעל ומעבר.
53. בנסיבות הללו, ועדיין בטבורן של ישיבות הבוררות, ומששב ושותף התובע במשחקים, שבתי ושאלתי, אם בצד הצלחתו כשחקן בקבוצה, ולאור ההתלהבות שנתקבל בה, ע"י קהל האוהדים, קיים סיכוי איזה שהוא להסדרת נושא המחלוקות שבין הצדדים, באופן שימנע מתן פסק בוררות. תשובת השחקן התובע הייתה נחרצת לשלילה. ומשכך נדרש מתן הפסק, כפי הכתוב בו.
54. כאמור, את טענותיו כנגד התובע סמך הנתבע בתצהירי עדות מטעמו, לרבות עדויות מנהל הקבוצה, שני רופאים המשרתים את קבוצת הכדורגל ומטפלים בשחקניה, המאמן, הפיזיותרפיסט, וכתנא דמסייע – עדות הבעלים של קבוצת הכדורגל, Y.
55. מול עדים אלה, אשר נווטו מקצועית וכהלכה ע"י פרקליטי הנתבע, הסתפק התובע בעדותו הוא, אשר לוותה בתצהיר עדות מטעמו, בצד עדות תומכת של סוכניו המקצועיים, A ו B. אימו של התובע, הגישה בתחילת הדרך, תצהיר מטעמה, ברם משלא הופיעה לחקירה נגדית, על תצהירה, ולאור הצהרת פרקליט התובע, הוסר התצהיר מחומר הראיות, בבחינת היה כלא היה.
56. וייאמר כאן ועכשיו. ראיתי ליתן אמון מלא בעדויותיהם של התובע, A ו X, גם ובעיקר לנוכח חקירותיהם הנגדיות, במשכן ולאחריהן לא מצאתי כל מתום בגרסת התביעה. לעדותו של A אתיחס בפירוט המשך הדברים.
57. מנגד, עדויות עדי ההגנה מטעם הנתבע היו מאולצות, ולגבי עדים אלה אסתפק במילים הללו. מאמן הקבוצה לאותה העת, המאמן, לא שכנע אותי כלל ועיקר, וגם לגביו אסתפק באשר כתבתי כאן.

58. משכך, נאמנה עלי גרסתו של התובע, כפי האמור בכתב תביעתו ובתצהירים שנשמכו לכתב התביעה, לבד מתצהירה של גב' X, כפי האמור לעיל.
59. אמת. מותר היה ל-Y, כבעלים של הנתבע, וכמעסיקו של התובע, להציע לו הסכם אחר, במקום זה שעליו חתומים הצדדים. בהצעה שכזו, כל עוד נשארתי הייתה בגדר הצעה בלבד, לא הייתי מתערב. ברם, מכאן ועד לסלילת הדרך ל"ייבושו" של התובע, אך ורק משום סירובו לחתום על הסכם חדש- רחוקה הדרך, ואיננה מקובלת עלי כלל ועיקר.
60. לעניין זה, אבקש להתייחס לעדותו של עד התובע, A. רשמתי בפני כי עדות זו ניתנה, ע"י מי שהיה והווה סוכנו של התובע, ומשום כך הזהרתי עצמי היטב בעת קריאת תצהירו של A ושימוע חקירתו הנגדית.
61. ועלי לאמור שוב, התרשמתי לחיוב מכנות עדותו של A בפני, ככל שנגעו הדברים למסכת פגישותיו וחילופי הדברים בינו לבין Y.
62. בעדותו סיפר A על כוונתו של Y להחתים את התובע על הסכם חדש, בתחילה בסכום נמוך, בכוונה להשאילו למועדון אחר, ובפגישה נוספת נקצב סכום שכרו של התובע, בהסכם כדי --- דולר, נטו.
63. הסוכן A ו-Y לא ראו את פני הדברים עין בעין, ומשום כך הודיע Y כי אם לא יישר עימו הסוכן קו, לעניין הארכת ההסכם וההשאלה שלאחר מכן, יפעל Y ישירות מול התובע.
64. הדברים שלעיל אינם מענייני לעסוק בהם, באשר אין לי כל כוונה להיכנס למערכת היחסים שבין Y ל-A, ברם משנגעו הדברים ישירות לשחקן X, הרי אלה הינם בלב ליבו של תיק זה.
65. לדברי A, הודיעו Y, כי היה והתובע לא יחתום על ההסכם שהוצע לו, "השחקן יישב ביציע, השחקן ישחק דקה, או שרק יהיה בסגל ובשנה הבאה, יום אחרי שתסתיים תקופת ההעברות, השחקן לא יתלבש בכלל, אלא יישב שנה שלמה ביציע"..."יהיה כמו - --"..."אני אגמור לשחקן את הקריירה"...."תחתמו כמו שאני רוצה, ואם לא, לא יהיה טוב". (ס' 35 לתצהירו של A).
66. בנתני אמון מלא בעדות העד A בפני, ולמקרא, גם משמע, תגובותיו של Y לעניין זה, אומר גלויות. גישתו של Y (שאין זו הופעתו הראשונה בפני), כלפי התובע, מקוממת. בעליל ברורה לי כוונתו של Y, כפי שהביאה לביטוי מפורש (אשר נלמד מהראיות שבפני), ללמד את X לקח, והכול, משום עובדה אחת ויחידה: השחקן לא נכנע ללחציו של Y, ולא הסכים לחתום על הסכם חדש, אפילו גבוה יותר בתמורתו, לתקופה של שנים נוספות. לדרך שכזו, אין לי כל כוונה לתת יד, שאם אעשה כן, ואתעלם מהדברים הנ"ל, לא אמלא את תפקידי כבורר.

67. והדבר הלא כמעט מדבר בעד עצמו. לX נותרה שנת שרות אחת נוספת באגודה, על פי ההסכם, אשר נכרת בינו לבין הנתבע. בחלוף אותה שנה, יהא השחקן חופשי לפנות לכל אגודה אחרת, כפי שיחפוץ, בלא שתיתנן תמורה איזו שהיא לאגודתו הנוכחית.
68. משכך, כוונתו של Y לעניין זה ברורה הייתה, ייתכן ואף מטרותיה לגיטימיות. **המכשלה נעוצה הייתה בדרך שהלך בה. דרך פסולה בעיני, המביאה למסקנה ברורה אחת, בהיותה נעדרת תום לב, בלתי ראויה מכל קנה מידה, ואם אמנם עומד הנתבע בתוקף על קיומו של ההסכם אשר נכרת בין הצדדים, אי אפשר להתעלם מהעדר תום ליבו, ביחסו אל השחקן.**
69. את עקרון תום הלב יש לקרוא בצד אותו כלל המתייחס לחופש החוזים בישראל. חובת תום הלב נגזרת בצד קיומו של הסכם בין הצדדים, מכוחו חייבים הצדדים לנהוג זה כלפי זה, ביושר, בהגינות ובאמינות, עד כדי כך, שצד אשר אינו עושה כן, נמדד כמי שלא קיים את חובתו.
70. לשון אחרת, **עקרון תום הלב – מחייב את הצדדים להסכם, לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב, בקיום חיובים הנובעים מההסכם, כמו גם בשימוש בזכויות הנובעות ממנו. בעיני, דוקטרינת תום הלב, הינה אחת מהחשובות שבנורמות הערכיות. דוקטרינה אשר אימצה גישה מוסרית, המבטאת גמישות ומתינות, להבדיל משרירות לב.**
71. זהו עיקרון המביא לביטוי אמת מידה אובייקטיבית, והמחוקק העניק למערכת השיפוטית **לבחון כל התנהגות אשר נדונה בפניה, כדי שיהא בידה לקבוע אם עומדת התנהגות זו במבחן תום הלב.** מאחר, כפי שכתבתי בתיק אחר שדנתי בו – אין עליי מוסרות חקיקה ראשית, או משנית, לעניין זה- תהא פסיקתי ככל שקשורים הדברים לשאילת תום ליבה של האגודה, בבחינת פסיקה לגופו של נושא, ולגופו של תיק, נוכח התרשמותי מהתנהגות האגודה כלפי השחקן התובע.
72. המחוקק במדינתנו, באמצע את דוקטרינת תום הלב, טבע למעשה עקרון-על, אשר על פיו, כל הענקת זכות, בין מכוח הסכם ובין מכוח חוק, תהא הענקה מותנית, בכך שתמומש אך ורק לאור מבחן תום הלב. ומכאן, אמור מעתה – לעולם כפוף מימוש החיוב המשפטי למבחן תום הלב.
73. ועתה, בקצה המזלג, לנושא ההסכם בין הצדדים.
74. כפי הידוע, דיני החוזים, עוסקים ברובם בסוגיות הנוגעות להסכמה ולאכיפות. דיני החוזים הם אולי היחידים המכירים ברצון הפרט, ומקנים לו משמעות ותוקף. בכך נבדלים דינים אלו מדיני הנזיקין ומדיני עשיית עושר ולא במשפט, אשר נובעים ברובם מן הדין ולא מרצון הצדדים הסובייקטיבי ומאומד דעתם. החוזה, כשמו כן הוא, צופה את פני העתיד ותוצאותיו אובליגטוריות.
75. אין ספק כי המצב האידיאלי במערכת קשרי שחקן/קבוצה, הוא זה המביא למימוש הדדי את מפגש הרצונות של שני הצדדים. אך אין זהו המצב כאן.

76. נמנה אני על אלה המכירים בכך, שעל פניו, זכות לה לאגודה להחליט כי אין היא חפצה עוד בשרותו של שחקן, בדיוק כפי שאין לכופ על שחקן לשחק באגודה, שאין הוא חפץ לשחק בשורותיה. ברם, באחת ברור – אין לשחקן, לכל שחקן, שום זכות קנויה, לשחק בהרכב ראשון של קבוצה, או אפילו לשבת על ספסל השחקנים המחליפים. דינו של התובע, בעניין זה, איננו שונה.
77. אמות המידה, שעל פיהן ניתן לתאר את מערכת ההסכם שבין X לקבוצתו, נכרכות אל כותרת מוכרת וידועה הקרויה "יחסי עובד ומעביד", במורכבותה המיוחדת, הנוגעת להגבלות העברת שחקנים, מקבוצה לקבוצה, נוכח ההסכם הנקשר בין הקבוצה לשחקן, ומשום הוראות תקנוני ההתאחדות לכדורגל, גם תקנוני הפדרציה הבינלאומית לכדורגל (FIFA).
78. עלי להדגיש כאן, כי ככלל, מן הראוי לכבד את המנגנונים הקבועים בדין, באשר אלה נועדו, בין היתר, לאזן בין האינטרסים של האגודה לבין אלה של השחקן. במהלך רגיל של דברים זוהי ההלכה הנותנת. אלא שבפני נגולה מערכת קלוקלת ובלתי ראויה, אשר מעצם עצמה מעיבה על האיזון המתבקש.
79. חטאו של השחקן התובע נבע בין היתר מכך, שהעז להמרות את מצוות הנתבע, שלפיה אינו מורשה להתאמן ולשחק, וחרף הודעתה כאמור, הופיע לאימוני הקבוצה ובהרשאת מאמנו נטל חלק כזה או אחר באימון.
80. לעניין זה תמהתי, אם באמת ובתמים רוצה שחקן להתאמן ולשחק, האם בהבעת רצון כזה מגולם חטא או עוון, המצדיק את הוקעתו עד כדי כך?
81. שכן, כידוע, התובע הורשע ונענש פעמיים ע"י ועדת המשמעת של האגודה.
82. לאורך 5 משחקים רצופים לא הורשה התובע לשחק בהרכב קבוצתו (בחלק מהזמן ייתכן ובצדק). בין לבין אף לא הורשה ליטול חלק באימונים, וכך, קבל עם ועדה, מצא עצמו התובע מחוץ למגרש הכדורגל, המגרשים, או למצער, על ספסל המחליפים, גם כשחש עצמו בריא וכשיר לשחק.
83. ואומר כאן החלטית – אילו הייתי משתכנע, כי אכן הסיבה היחידה לאי הצבתו כשחקן בהרכב הקבוצה ולאיסור הגעתו לאימונים, נעוצה הייתה במצבו הרפואי של התובע, כי אז, בלא הנד עפעף, הייתי דוחה את התביעה שבפניי.
84. ברם, כפי שכבר כתבתי לעיל, בין 2 גרסאות הצדדים העדפתי את גרסת התובע, זו הגורסת כי אך טעמים נקמניים קנטרניים ומתריסים גרידא, הם שהנחו את הנתבע ביחסו הפוגע והבלתי ראוי כלפי התובע.
85. אין לי ספק כי בעלים של קבוצה הינו אורגן חשוב ביותר, הראוי להתייחסות הולמת בתור שכזה. ברם, אורגנים לא פחות חשובים, הם השחקנים, שהם הם לב ליבה של כל קבוצה. אם הבעלים נמדד כמעסיק, נמדדים השחקנים כעובדים, והמגרש, מתחם האימונים, בצד פעילויות הקבוצה, הינם סביבת העבודה של השחקן.

86. מעבר לאמור, בל נשכח כי ההסכם בין הצדדים נושא נופך של שרות אישי, וכאשר יחסי העבודה בין הצדדים רעועים, כפי טענת התובע, ממנה לא חזר, אין מנוס מהפסקת יחסים אלה.
87. נתתי דעתי לכך, שברמה העקרונית מתנגדת הפסיקה בישראל לכפיית המשך מתן שירות אישי, שלא ברצון אחד הצדדים, ובעיקר שעה שנעדרים יחסי אנוש ראויים בסביבת העבודה.
88. למעלה מן הצורך, אעיר, כי גם בסוגיית כפיית המשך מתן שירות אישי, אינני תמים דעים עם הנתבע, אך בחרתי שלא להיטרד יתר על המידה בסוגיה זו, באשר אין היא בבחינת עיקרם של הדברים בתיק זה.
89. בכל הכבוד לבעלים, במקרה זה, Y, מן הראוי היה ליתן את הדעת גם ל"מותר" ול"אסור" כלפי שחקניו, בסביבת העבודה שלהם. להתעמרות בשחקן, להשפלתו, אין לתת גושפנקא, באשר אלה פעולות פוגעות לא רק בשחקן, אלא, בטווח ארוך, גם בחבריו ובקבוצה כולה.
90. ברגע שקיבלתי את גרסת התובע, לעניין היחס הבלתי הוגן כלפיו, יחס הנשזר בכל אשר תואר לעיל, מתחייבת תוצאת התיק שבפני לזכות תביעת התובע.
91. נותרה אם כן שאלה אחת, גם היא חשובה כשלעצמה: איך ובאיזו צורה ייקבע הפירוד בין הצדדים?
92. כאמור, ער אני לכך שלתובע נותרה עונת משחקים אחת, שבסיומה יהא חופשי ומשחרר מאגודתו בלא תנאי. ברם התובע, נוכח ההתנהלות החריגה והקיצונית כלפיו, אינו מסוגל, נפשית ופיזית, לדבריו, להעביר עוד עונת משחקים אחת באגודה בה שיחק עד כה, בגין הנסיבות אשר פורטו כאן.
93. בהיותי ער לעובדה, כי שריר וקיים הסכם בין הצדדים, לפחות לעוד עונת משחקים אחת, וקטיעת הסכם זה, עלול שתהא בעוכרי הנתבעת, ברור בעליל כי במצב הקיים, ונוכח החלטתי לשחרר את התובע מקבוצתו, מתחייב מדרג פיצוי, אשר יהלום את קטיעת ההסכם מחד, בצד הערכת כישורי התובע ויכולותיו ככדורגלן, מאידך.
94. משכך, בשלהי הדיון שנתקיים בפני, ולאחר משמע הראיות שבתיק, הצעתי לשני הצדדים כאחד, להציע לי בכתב סיכומיהם תג מחיר, למקרה שאחליט לשחרר את התובע מקבוצתו. עשיתי את הצעד הנ"ל, לא משום שסברתי כי אין לי סמכות עצמאית להחליט את שאחליט (כדעת הנתבע), אלא כיוון שרציתי, נוכח הטעוניהם שהובאו בפני, לבחון אם ניתן בדרך כלשהי להגיע לעמדה מוסכמת, פחות או יותר.
95. התובע סבור, כי תג המחיר לשחררו, אם בכלל, וכטיעון חילופי, צריך שיהיה נמוך, "בגין הנסיבות האופפות תיק זה", אינני תמים דעים עימו.

96. **בהכירי היטב את עולם הספורט על מגווניו, ברור לי כי עניין לנו בשחקן מעולה, עפ"י כל קנה מידה אובייקטיבי, שעתידו עוד לפניו, שחקן שכבר היום נחשב כאחד הטובים בארץ, לדבר זה יש משמעות בלתי מבוטלת בבואי לגזור את תג המחיר לשחרור התובע.**
97. הנתבע, בדעה לגיטימית מבחינתו, כפר בסמכותי לקבוע תג מחיר, מהטעמים שאליהם אתייחס להלן.
98. בסיכומיו, השליך הנתבע את יהבו על ההסכם אשר נכרת בין הצדדים, בציינו את סעיף 12 בו, המתייחס לאפשרות שחרורו של התובע, עוד בטרם הסתיימה התקופה הקבועה בהסכם. משכך, סובר הנתבע, כי הבורר נעדר סמכות לשנות מהמוסכם, ואין הוא יכול להחליט על דרך של קביעת "תג מחיר" לשחרור התובע. **אין דעתי כדעת הנתבע, לעניין זה.**
99. בא-כוח הנתבע התייחס בסיכומיו לסעיף 8 לחוק הבוררות, אשר לפיו, כד טוען – "ניתן למנות בורר רק משנתגלע סכסוך בעניין שהוסכם למסרו לבוררות". כיוון שכך, ומאחר שסעיף השחרור שבהסכם אינו כולל הסכמה, בדבר פנייה לבורר לקביעת תג מחיר לשחרור, ממילא, לדעת פרקליט הנתבע, אין הסכמה להעביר להכרעתי את קביעת תג המחיר, ואני מנוע מלעשות כן.
100. **ובכן, כפי שכבר כתבתי, שונה היא דעתי לעניין זה מדעת פרקליט הנתבע.**
101. המחוקק בישראל, קבע בחוק הספורט את סמכותם של מוסדות הספורט, בתוכם גם המוסד לבוררות, סמכות משפטית, עניינית, אשר הוזנה גם בס' 8 לתקנון הבוררות של ההתאחדות לכדורגל (להלן: "התקנון"), מכוחו של תקנון זה יושב המוסד לבוררות בדיון.
102. **מכוח האמור בס' 2 לתקנון, מוסמך הבורר לדון בכל סכסוך שבין קבוצה לשחקן, המתייחס לרישום, העברות, השאלות והסגרים כמו גם בכל סכסוך הנוגע ליחסים החוזיים שבין קבוצה לשחקן.**
- תחת כותרת "הסמכויות", נקבע, בס' 8 לתקנון, כי הבורר ידון עפ"י חוק הבוררות וכלליו, ועפ"י הוראות תקנוני ההתאחדות לכדורגל, אף יפעל ככל שייראה לו כצודק וכנכון, בנסיבות העניין.**
- בסעיף 18' לתקנון, אף נקבעה סמכות הבורר לעניין קביעת הסכום בגין העברת השחקן, או השאלתו. משאלה הם פני הדברים, אינני מקבל, לעניין זה, את דעת הפרקליט המלומד.**
103. הייתי ועודני בדעה, כי במקרה כמו זה שבפנינו, המגלם בחובו עתירה לשחרורו של שחקן – בהחלט יש לי, כבורר, סמכות להחליט גם לגבי תנאי שחרורו, אם וככל שאחליט כי אכן ישוחרר.
104. לפני סיום, גם בתיק זה עלי לשבח את הופעת פרקליטי הצדדים, באשר כולם כאחד, תרמו למכובדות הדיון שבפני, גם הקלו עלי במלאכת חריצת הדיון.

105. כיוון שכך, ולאור כל האמור לעיל, מקבל אנוכי את תביעת התובע, תוך שקובע אנוכי כי הנתבעת הפרה את ההסכם עמו באופן חריג וקיצוני, שאינו מאפשר עוד כי יידרש להמשיך ולשחק בשורותיה.

106. נוכח קבלת תביעתו העיקרית של התובע, אך בה במידה, גם נתינת הדעת להתנהלות הנתבע, וחשוב לא פחות, התרשמותי הנחרצת, כי שני הצדדים אינם יכולים עוד לדור, זה בצד זה, בכפיפה אחת, הריני מחליט כדלקמן:

א. התובע ישוחרר משורות הנתבע.

ב. בתמורה לשחרור התובע כאמור, ולהעברתו לקבוצה אשר יחפוץ ויצג בפני הנתבע, ישלם התובע לנתבע סכום בשקלים, השווה לסך של ---.

ג. הסכום הנ"ל ישולם לנתבע עובר לחתימתו על הטפסים הנדרשים.

ד. בטעמים לפסיקת הסכום הנ"ל, נלקחו בחשבון, כישורי התובע ויכולותיו; קריירת המשחק הפוטנציאלית שלו; יתרונותיה המקצועיים של הקבוצה אשר תזכה בשרותיו, גובה הסכום הכולל אשר אמור היה התובע להשתכר עד לתום חוזהו באגודה הנתבעת; גילו של התובע; תנאי העסקתו בשורות הנתבע והשבחתו בעת ששיחק בשורות מועדון הכדורגל T; מעמדו של התובע בקרב שחקני הכדורגל בארץ, אל מול השתלבותו ומידת תרומתו במפעלים אירופאים; מידת הפגיעה אשר תיגרם לנתבע, נוכח עזיבת התובע את קבוצת הכדורגל שבה משחק; משך הזמן אשר נותר עד לסיום ההסכם בין הצדדים לתיק זה, כן גם משך הזמן אשר שיחק התובע עד כה אצל הנתבע; בחינת הסכמי עזיבה של שחקנים אחרים; חלקם נסתייע גם הוא בפסק דינו של הבורר הנוכחי, וזאת תוך לקיחה בחשבון כי אין מקרה אחד, דומה בהכרח למשנהו.

ה. עם קבלת הסך הנ"ל, יחתום הנתבע לתובע על טופס שחרור והעברה, כנדרש על פי תקנוני ההתאחדות לכדורגל בישראל, ואם, וככל הנדרש, גם על טפסים אחרים.

ו. התובע יוכל לעבור לכל קבוצה שיחפוץ, ברם יהא עליו לציין במפורש, בטופס השחרור והעברה, את שם הקבוצה הנעברת.

ז. עם חתימת הנתבע על טפסי השחרור וההעברה, כנדרש, יהא פטור מכל תשלום לתובע, וגם/או נתינת הטבה שוות ערך לתשלום.

ח. היה והנתבע יסרב לחתום לתובע, מכל סיבה שהיא, על טופס השחרור וההעברה כאמור, ובתנאי כי ימולא כדין – אזי יוכל התובע לעשות שימוש בפסק דין זה, אשר יקובל ע"י ההתאחדות לכדורגל, כטופס העברה ושחרור, לכל דבר ועניין.

107. הנתבע והתובע יישאו בשכ"ט הבורר בתביעה זו, בחלקים שווים ביניהם, והיה ואחד הצדדים ישלם את הסך הנ"ל כולו, יהא זכאי להשבת חציו מהצד שכנגד, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית כחוק, מיום שישלם את הסכום הנ"ל, ועד ליום התשלום בפועל.

למניעת ספק, תשלום שכרו של הבורר, הינו חלק בלתי נפרד מפסק דין זה, לכל דבר ועניין.

108. בנסיבות העניין, ראיתי לנכון לקבוע גם כי כל צד יישא בהוצאותיו, לעניין זה.

ניתן בהעדר הצדדים היום, ו' באב התשע"ו (10 בחודש אוגוסט, 2016)

H, עו"ד – הבורר